

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Věry Šimůnkové a soudců Mgr. Karla Ulíka a Mgr. Josefa Straky a ve věci

žalobce: **P. V.**
bytem X
zastoupený JUDr. Radkem Bechyněm, advokátem
sídlem Legerova 148, Kolín

proti

žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**
sídlem Zborovská 11, Praha

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 5. 2021, č. j. 035957/2016/KUSK,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Řízení o záznamu bodů v bodovém hodnocení řidiče

1. Městský úřad Rakovník (dále „správní orgán I. stupně“) oznámením ze dne 11. 3. 2014 žalobci sdělil, že ke dni 8. 3. 2014 dosáhl v bodovém hodnocení řidiče celkového počtu 12 bodů. Podle § 123c odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), správní orgán I. stupně současně žalobce vyzval k odevzdání řidičského průkazu.
2. Žalobce podal proti všem záznamům bodů v registru řidičů námitky. Popřel, že by se přestupků dopustil. Současně navrhl, aby si správní orgán I. stupně vyžádal příslušná rozhodnutí nebo pokutové bloky, na základě kterých došlo k záznamu bodů. V průběhu řízení o námitkách žalobce požádal Policii ČR o „přesetření dopravní nehody ze dne 5. 3. 2014“ a následně též správní orgán I. stupně o přerušení „řízení o odebrání řidičského průkazu“. Správní orgán I. stupně návrhu na přerušení řízení o námitkách vyhověl a vyčkal výsledku prezkumného řízení ve věci žalobcova přestupku ze dne 5. 3. 2014. Ze sdělení Policie ČR, Krajského ředitelství policie hlavního města Prahy, ze dne 25. 6. 2014, správní orgán I. stupně zjistil, že nebyly splněny okolnosti, které by umožňovaly změnu nebo zrušení uložené pokuty v blokovém řízení a rozhodnutí o přestupku ze dne 5. 3. 2014 zůstává v platnosti; to platí i o záznamu tohoto přestupku v bodovém hodnocení řidiče.
3. Správní orgán I. stupně si v průběhu správního řízení opatřil mj. následující podklady:
 - a) příkaz Městského úřadu Lysá nad Labem, odboru dopravy, ze dne 10. 10. 2012, č. j. OD/49396/12/Juh (dále „příkaz“), kterým byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 4 písm. f) bodu 4 zákona o silničním provozu, kterého se dopustil tím, že dne 30. 5. 2012 v 3:44 v obci Starý Vestec při řízení motorového vozidla registrační značky X jel rychlostí 61 km/h (po odečtení tolerance měřicího zařízení), tedy překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci o méně než 20 km/h, čímž porušil § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu. Za to byla žalobci uložena povinnost zaplatit pokutu ve výši 1 600 Kč. Příkaz nabyl právní moci dne 31. 10. 2012.
 - b) oznámení Policie ČR, Krajského ředitelství policie Středočeského kraje, územního odboru Rakovník, dopravního inspektorátu, ze dne 2. 9. 2013 (dále „oznámení ze dne 2. 9. 2013“), podle kterého žalobce dne 1. 9. 2013 v 13:55 porušil § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu, neboť nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem, čímž se dopustil přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) téhož zákona. Součástí správního spisu je též kopie pokutového bloku ze dne 1. 9. 2013, č. D 0874626.
 - c) oznámení Policie ČR, Krajského ředitelství policie hlavního města Prahy, odboru služby dopravní policie, oddělení dopravních nehod, ze dne 6. 3. 2014 (dále „oznámení ze dne 6. 3. 2014“), podle kterého žalobce dne 5. 3. 2014 v 11:30 porušil § 12 odst. 5 zákona o silničním provozu, neboť při přejíždění do pravého jízdního pruhu ohrozil a omezil řidiče vozidla jedoucího souběžně v pravém jízdním pruhu; tím došlo ke střetu vozidel, čímž se dopustil přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) téhož zákona. Srážka se obešla bez zranění, alkohol byl dechovou zkouškou na místě vyloučen, technická závada nebyla jako příčina dopravní nehody uplatněna ani

zjištěna. Součástí správního spisu je též kopie pokutového bloku ze dne 5. 3. 2014, č. C 1347063.

- d) oznámení Policie ČR, Krajského ředitelství policie Ústeckého kraje, územního odboru Most, dopravního inspektorátu, ze dne 10. 3. 2014 (dále „oznámení ze dne 10. 3. 2014“), podle kterého žalobce dne 8. 3. 2014 v 19:52 porušil § 18 odst. 3 zákona o silničním provozu, neboť překročil nejvyšší dovolenou rychlost mimo obec o 30 km/h a více, čímž se dopustil přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 3 téhož zákona. Součástí správního spisu je též kopie pokutového bloku ze dne 8. 3. 2014, č. C 1584548.
4. Ve správním spise je dále založen výpis z bodového hodnocení řidiče ze dne 6. 5. 2014, ze kterého vyplývá, že ke dni nabytí právní moci příkazu byly žalobci zaznamenány dva body, za přestupek ze dne 1. 9. 2013 byly žalobci zaznamenány tři body, za přestupek ze dne 5. 3. 2014 pět bodů a za přestupek ze dne 8. 3. 2014 tři body.
5. Správní orgán I. stupně dne 7. 1. 2016 rozhodnutím č. j. MURA/1190/2016 (dále „prvostupňové rozhodnutí“) žalobcovy námitky zamítl jako nedůvodné a záznam 12 bodů ke dni 8. 3. 2014 potvrdil. Uvedl, že v řízení o námitkách správní orgán kontroluje správnost provedených záznamů, tedy jestli jsou oznámení o spáchání přestupků správně zapsána a je k nim přidělen správný počet bodů. Své rozhodnutí zdůvodnil tím, že záznamy byly provedeny v souladu s § 123b odst. 2 písm. a) a písm. b) zákona o silničním provozu. Oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení obsahují údaje jednoznačně identifikující řidiče i potřebnou právní kvalifikaci. Totéž platí o příslušných pokutových blocích, které si správní orgán I. stupně vyžádal.
6. Proti prvostupňovému rozhodnutí podal žalobce odvolání, v němž ohledně náležitostí oznámení a vyplnění pokutových bloků o spáchání přestupku argumentoval podobně jako později v žalobě. Podle něj se správní orgán I. stupně nedostatečně zabýval skutkovým stavem a nezajistil veškeré podklady pro rozhodnutí; z prvostupňového rozhodnutí nelze zjistit, zda a jakým způsobem správní orgán I. stupně přezkoumal záznam bodů. Dále vznesl námitky vůči výrokové části prvostupňového rozhodnutí, nesouhlasil se způsobem zápisu právních norem a jejich zkratk v prvostupňovém rozhodnutí. Žalobce se dovolával principu předvídatelnosti a právní jistoty v činnosti správních orgánů.
7. Dne 5. 5. 2021 vydal žalovaný v záhlaví označené rozhodnutí (dále „napadené rozhodnutí“), kterým žalobcovo odvolání zamítl a prvostupňové rozhodnutí potvrdil. V odůvodnění se ztotožnil se závěrem správního orgánu I. stupně, že podklady pro záznam bodů jsou nepochybně vypovídající a zákonné. Záznamy bodů byly vždy provedeny na základě řádně vyplněných a zákonných podkladů – ať už pokutových bloků, nebo příkazu – a jsou v souladu s přílohou zákona o silničním provozu. Správní orgán I. stupně správně doplnil spisový materiál o pokutové bloky i o příkaz, které přezkoumal, své závěry popsal a zdůvodnil; i podle žalovaného obsahují předepsané náležitosti. Správní orgán I. stupně nijak nepochybil po procesní stránce věci. Výroková část podle žalovaného odpovídá § 68 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále „správní řád“), a její obsah je zcela seznatelný; ani užití legislativní zkratky pro zákon o silničním provozu nečiní výrok rozhodnutí nesrozumitelným nebo nepřezkoumatelným.

Shrnutí žaloby

8. Žalobce žádá zrušení napadeného rozhodnutí i prvostupňového rozhodnutí a nařízení nového projednání jeho námitek proti provedeným záznamům v bodovém hodnocení řidiče. Namítá, že žalovaný naprosto nerespektoval odvolací důvody a upřednostnil některé důkazy v neprospěch žalobce. Žalovaný také zcela ignoroval rozhodování jiných odvolacích správních orgánů ve shodných věcech, čímž narušil jistotu žalobce. Upozorňuje, že v odvolání napadal způsobilost podkladů, na jejichž základě byly zaznamenány body do jeho bodového hodnocení, avšak žalovaný neshledal důvod se touto námitkou zabývat. Správní orgány přitom v námitkovém řízení běžně posuzují způsobilost jednotlivých podkladů, což žalobce dovozuje z několika správních rozhodnutí, jejichž stejnopisy připojuje k žalobě. S ohledem na zásadu legitimního očekávání a zásadu rovnosti před zákonem považuje žalobce za nepřijatelné, aby tytéž správní orgány s odlišnou místní příslušností rozhodovaly zcela odlišně.
9. Žalobce dále brojí proti názoru žalovaného, že jedinými relevantními důkazy jsou oznámení policie o spáchání přestupku. Dle žalobce nejsou tato oznámení dostatečným důkazem a je třeba je vždy porovnat s rozhodnutími, kterých se týkají. V opačném případě hrozí, že bude rozhodnutí založeno na pochybení nebo zvlí orgánu veřejné moci. Žalobce připustil specifičnost rozhodnutí vydaného v blokovém řízení, dle jeho názoru však ani u něj nelze omluvit jeho případné zákonné nedostatky. I z takového rozhodnutí musí být patrné údaje o přestupci, o místě a době spáchání přestupku, o tom, čeho se přestupce dopustil, a o povinnosti, kterou přestupce porušil. Podle žalobce navíc nelze z pouhého podpisu na pokutovém bloku dovozovat, že by přestupce udělil souhlas s takovým způsobem projednání přestupku a s věcnou správností rozhodnutí, na kterou musí dbát správní orgán, a nikoliv přestupce.
10. Žalobce dále namítá nedostatky pokutových bloků ze dne 8. 3. 2014, ze dne 5. 3. 2014 a ze dne 1. 9. 2013.
11. Z pokutového bloku musí být podle žalobce patrné, jakého jednání se měl přestupce dopustit. Nepostačí tak popis „*rychlost, R, RJ, rychlost v obci (mimo obec)*“, neboť je třeba odlišit porušení § 4 písm. c), § 18 odst. 3 nebo odst. 4 zákona o silničním provozu. Za dostatečnou žalobce nepovažuje ani specifikaci porušení § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu slovy „*neužil bezpečnostní pásy, nepřipoután bezp. pásem, nepřipoután BP, pásy aj.*“, protože z uvedeného nevyplývá, zda sedadlo bylo bezpečnostním pásem vůbec vybaveno nebo zda se žalobce tohoto přestupku dopustil za jízdy jako řidič vozidla, nebo jako spolujezdec. Obdobně pro porušení povinnosti vyplývající z § 12 odst. 5 zákona o silničním provozu nepostačí v konfrontaci s jejím zákonným zněním popis ve formátu „*jízda v pružích, přejíždění pruhů*“. Z rozhodnutí musí být naprosto zřejmé, kdy a kde mělo ke spáchání přestupku dojít. Konečně musí být údaje v rozhodnutí uvedeny čitelně a srozumitelně, aby mohlo být rozhodnutí vůbec přezkoumáno.
12. Prizmatem těchto standardů pak žalobce zpochybňuje zmíněné pokutové bloky. V žádném z těchto tří bloků není podle něj přesně zjištěna osoba přestupce ani doba spáchání přestupku, není uvedeno místo, kde mělo dojít ke spáchání přestupku, z popisu přestupkového jednání nevyplývá jednoznačná skutková podstata ani její propojení s porušenou zákonnou povinností. Právní kvalifikace je ve všech z nich zapsaná zkratkovitě,

ze záznamů sice vyplývá konkrétní paragraf, nikoli však jeho písmeno či bod, z kolonky k formě zavinění není jednoznačné, zda byl přestupek spáchán úmyslně, nebo z nedbalosti. Dále není zřetelná výše finanční sankce, není zaznamenáno místo vydání rozhodnutí a zápis údajů o oprávněné osobě, včetně jejího podpisu, a data vydání rozhodnutí, což znemožňuje přezkoumatelnost pokutových bloků. Na rozhodnutí vždy chybí podpis žalobce, který má prokazovat jeho souhlas s projednáním přestupku v blokovém řízení.

13. Dle žalobce nepředstavují tyto pokutové bloky způsobilé podklady pro záznam bodů do bodového hodnocení řidiče, protože v nich nejsou přestupky jako konkrétní a individualizované jednání vymezeny a není z nich bez důvodných pochybností patrné komu, kdy a kde a za jaký přestupek byla pokuta uložena.

Vyjádření žalovaného

14. Podle žalovaného není žaloba důvodná, navrhuje ji proto zamítnout. Žalovaný zdůrazňuje, že správní orgán I. stupně byl v námitkovém řízení povinen zkoumat pouze to, zda byl záznam bodů proveden na základě pravomocných rozhodnutí o přestupku, pro která platí presumpce správnosti správních aktů, a zda byl za jednotlivé přestupky zapsán správný počet bodů. Jiný postup správních orgánů by nebyl v souladu s právními předpisy. V projednávané věci si proto správní orgán I. stupně vyžádal příslušné podklady pro zápis bodů. Záznamy bodů byly podle správního orgánu I. stupně ve shodě se žalovaným provedeny v souladu s oznámeními o uložení pokuty, která jsou dle § 123b odst. 2 zákona o silničním provozu jedinými předpokládanými podklady pro zápis bodů. Ani u pokutových bloků, ani u rozhodnutí o přestupku (příkazu) přitom správní orgán I. stupně ani žalovaný neshledaly žádné nedostatky. S odvolacími důvody i se všemi žalobcovými tvrzeními se žalovaný podrobně vypořádal v napadeném rozhodnutí. Argumentace rozhodnutími jiných správních orgánů v nesouvisejících věcech podle žalovaného není důvodná. Odkazuje-li žalobce na série bloků, které dle Nejvyššího správního soudu (dále „NSS“) nedostojí kritériu dostatečné individualizace skutku, žalovaný konstatuje, že tyto série nejsou předmětem tohoto řízení. Aby ilustroval účelovost tvrzení žalobce, jehož námitky jsou opakovaně pouze kopírovány, konfrontuje žalovaný žalobní námitku k pokutovému bloku ze dne 8. 3. 2014 ohledně nepřesného zjištění osoby přestupce a chybějící právní kvalifikace přestupkového jednání s fotokopii tohoto bloku, ve kterém je podle žalovaného obojí dostatečně uvedeno. Co se týče chybějícího údaje o formě zavinění, ta podle žalovaného není povinně vyplňovaným údajem pokutového bloku.

Posouzení věci soudem

15. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou a obsahuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Soud vycházel při přezkumu žalobou napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále „s. ř. s.“)), přičemž napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.). Vady, k nimž by bylo nutné přihlédnout z moci úřední, soud neshledal.
16. Soud o žalobě rozhodl bez jednání, jelikož účastníci ani na výzvu soudu ve stanovené lhůtě nesdělili, že by s tímto postupem nesouhlasili (§ 51 odst. 1 s. ř. s.). Soud současně

nepovažoval za nezbytné nařizovat jednání, neboť veškeré rozhodné skutečnosti bylo možno zjistit z obsahu správního spisu.

17. Podle § 123f odst. 1 zákona o silničním provozu „[n]esouhlasí-li řidič s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, může podat proti provedení záznamu písemně námitky obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému k provádění záznamu“. Podle odst. 3 téhož ustanovení „[s]hledá-li příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky řidiče neodůvodněné, rozhodnutím námitky zamítne a provedený záznam potvrdí“.
18. Náležitosti pokutového bloku byly do 30. 6. 2017 stanoveny v § 85 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích (dále „zákon o přestupcích“). Podle jeho odst. 3 ve znění účinném ke dni spáchání přestupků platilo, že „[n]emůže-li pachatel zaplatit pokutu na místě, vydá se mu blok na pokutu na místě nezaplacenou s poučením o způsobu zaplacení pokuty, o lhůtě její splatnosti a o následcích nezaplacení pokuty. Převzetí tohoto bloku pachatel přestupku potvrdí“. Podle odst. 4 věty druhé téhož ustanovení platilo, že oprávněná osoba „[n]a pokutových blocích vyznačí, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena“.
19. Soud úvodem poznamenává, že žaloba obsahuje v převážné míře velmi obecně vymezené žalobní body bez dostatečné míry individualizace ke konkrétnímu případu. Soudu je známo, že zástupce žalobce používá v podstatě formulářové typy žalob se stále stejnými formulacemi, a proto zdůrazňuje závěry NSS uvedené v rozsudku ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008-78, podle nichž „míra precizace žalobních bodů do značné míry určuje i to, jaké právní ochrany se žalobci u soudu dostane. Čím je žalobní bod obecnější, tím obecněji k němu může správní soud přistoupit a posuzovat jej, není naprosto na místě, aby soud za žalobce spekulativně domýšlel další argumenty“. Žalobce zároveň téměř nijak nereaguje na to, jak se žalovaný vypořádal s věcně obdobnými odvolacími námitkami žalobce (viz str. 4 a 5 napadeného rozhodnutí).
20. Otázkou přezkumu podkladů pro záznam bodů v registru řidičů se správní soudy již opakovaně zabývaly (srov. např. rozsudky NSS ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008-44, ze dne 4. 12. 2013, č. j. 6 As 67/2013-16, ze dne 6. 6. 2018, č. j. 10 As 141/2018-40, ze dne 26. 9. 2019, č. j. 3 As 298/2017-23, ze dne 10. 12. 2019, č. j. 1 As 415/2019-32, ze dne 19. 6. 2020, č. j. 5 As 187/2017-62, nebo ze dne 31. 7. 2020, č. j. 5 As 20/2019-42). Ustálená judikatura důsledně rozlišuje řízení o jednotlivých přestupcích oproti řízení o námitkách proti záznamu bodů v registru řidičů podle zákona o silničním provozu. Předměty těchto řízení jsou totiž odlišné. Příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností je v řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam (tj. pravomocné rozhodnutí příslušného orgánu veřejné správy či soudu ve smyslu § 123b odst. 1 a 2 zákona o silničním provozu), zda záznam v registru řidičů byl proveden v souladu s tímto podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá bodovému hodnocení v souladu s přílohou k zákonu o silničním provozu. Správní orgán v tomto řízení zásadně nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na jejichž základě byl záznam proveden, neboť na tyto akty je třeba nahlížet jako na správné, zákonné a nezměnitelné, a to až do okamžiku, než je příslušný orgán veřejné moci zákonem předvídaným postupem prohlásí za nezákonné a zruší je. V projednávané věci soud neshledal žádný důvod, aby se od dosavadní rozhodovací praxe odchýlil.

21. Byly-li zpochybněny skutečnosti obsažené v oznámeních policie o uložení pokuty za přestupek, na jejichž základě bylo provedeno hodnocení dosaženého počtu bodů a jejich následný záznam (např. pochybnosti o tom, zda byl s účastníkem skutečně projednán přestupek v blokovém řízení), je v takovém případě třeba, aby si správní orgán vyžádal další důkazy, např. v podobě příslušných částí pokutového bloku, které by prokázaly, že přestupek byl s účastníkem skutečně projednán, a tedy že existuje právní podklad pro provedení záznamu v registru řidičů (rozsudek NSS ze dne 24. 8. 2010, č. j. 5 As 39/2010-76).
22. V posuzované věci přesně tak správní orgány postupovaly a v souladu s uvedenou judikaturou si vyžádaly kopie příslušných pokutových bloků. Postavily tak najisto, že údaje uvedené v bodovém hodnocení žalobce odpovídají skutečnostem uvedeným v blocích, na jejichž základě byly body zaznamenány. Správní orgány ověřily, že skutky byly se žalobcem projednány v blokovém řízení, že ve všech případech bylo řízení pravomocně ukončeno pokutou na místě a řádně a úplně vyplněným pokutovým blokem a že žalobce bloky převzal a vše stvrdil svým podpisem (srov. náležitosti pokutového bloku podle § 85 odst. 4 zákona o přestupcích). Vzhledem k tomu neobstojí obecné tvrzení žalobce, že se správní orgány nezabývaly způsobilostí jednotlivých podkladů pro záznam bodů do bodového hodnocení řidiče.
23. Námitkami, ve kterých přestupce upozorňuje na formální nedostatky pokutových bloků, se mohou správní orgány zabývat pouze do té míry, v jaké mohou zpochybnit způsobilost jednotlivých podkladů pro záznam. Namítaná pochybení musí být natolik závažná, že oznámení či rozhodnutí podle § 123b zákona o silničním provozu nelze jako podklad pro zápis vůbec použít, např. z důvodu jeho nečitelnosti, nesrozumitelnosti či dokonce nicotnosti (srov. např. rozsudky NSS ze dne 30. 5. 2011, č. j. 2 As 19/2011-87, nebo ze dne 26. 5. 2016, č. j. 7 As 63/2016-49). Při zohlednění specifik blokového řízení je však možno přijmout i strohé a zkratkovité formulace, je-li z nich patrné, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta uložena (srov. rozsudek NSS ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014-39). Tuto judikaturu ostatně žalobce cituje v žalobě, je mu (nebo přinejmenším jeho zástupci) tedy dobře známa. Podstatné je, aby konkrétní jednání přestupce bylo v pokutovém bloku popsáno natolik jednoznačně a určitě, že nebude zaměnitelné s jiným jednáním. V tomto rozsahu soud provedl přezkum náležitostí žalobcem zpochybňovaných pokutových bloků:
24. Pokutový blok ze dne 1. 9. 2013 (související s oznámením ze dne 2. 9. 2013) obsahuje osobní údaje žalobce (jméno, příjmení, rodné číslo, adresu místa pobytu, číslo občanského průkazu), přestupek je popsán takto: „§ 125c/1k zák. č. 361/2000 Sb.“, přestupkové jednání je specifikováno takto: „1355 dne 1. 9. 13 - Lišany, siln II/229 aut. zastávka - řidič nebyl za jízdy připoután bezp. pásem § 6/1a z. č. 361/2000 Sb. RZ: X“. Blok dále obsahuje údaj o pokutě ve výši 200 Kč, označení oprávněné úřední osoby, datum a místo vypsání bloku a podpis přestupce.
25. Soud konstatuje, že z těchto údajů je jednoznačně srozumitelné, že se žalobce podle pokutového bloku dne 1. 9. 2013 v 13:55 v obci Lišany na silnici II. třídy číslo 229 v blízkosti autobusové zastávky dopustil přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu, neboť jako řidič automobilu registrační značky X nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem. Popis skutku („řidič nebyl za jízdy připoután bezp. pásem

§ 6/1a z. č. 361/2000 Sb.“) nepochybně specifikuje, že podle pokutového bloku žalobce svým jednáním porušil § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu, podle kterého musí být řidič za jízdy připoután na sedadle bezpečnostním pásem. Právní kvalifikace ve formátu „§ 125c/1k zák. č. 361/2000 Sb.“ je srozumitelná a nevyvolává ve svém kontextu žádné pochyby o tom, jakého přestupku se žalobce dle pokutového bloku dopustil. Nechybí ani uvedení místa, kde došlo ke spáchání přestupku. Žalobce jakožto přestupce je též dostatečně identifikován, mj. číslem jeho občanského průkazu, na pokutovém bloku je jeho podpis. Pokutový blok tak byl nepochybně adresován jemu. Oprávněná osoba je na pokutovém bloku označena razítkem a služebním číslem a je podepsána, je tedy taktéž identifikovatelná. Rovněž je na pokutovém bloku uvedeno, že byl vypsán v Lišanech dne 1. 9. 2013, z čehož jednoznačně plyne místo a datum vyhotovení pokutového bloku. Soud proto konstatuje, že tento pokutový blok je způsobilým podkladem pro záznam bodů do bodového hodnocení řidiče.

26. Pokutový blok ze dne 5. 3. 2014 (související s oznámením ze dne 6. 3. 2014) obsahuje osobní údaje žalobce (jméno, příjmení, rodné číslo, adresu místa pobytu, číslo občanského průkazu), přestupek je popsán takto: „125c/1k zák. č. 361/2000 Sb.“, přestupkové jednání je specifikováno takto: „5. 3. 2014, 11:10 hod Praha 9 ul. Kbelská před křižovatkou s ul. LISTOVA § 12/5 z. č. 361/2000 Sb. ŘIDIČ PŘI PŘEJÍŽDĚNÍ Z LEVÉHO JÍZDNÍHO PRUHU DO PRAVÉHO JÍZDNÍHO PRUHU OHROZIL A OMEZIL ŘIDIČE JEDOUcíHO V PRAVÉM JÍZD. PRUHU RZ X“. Blok dále obsahuje údaj o pokutě ve výši 1 100 Kč, označení oprávněné úřední osoby, datum a místo vypsání bloku a podpis přestupce.
27. Soud konstatuje, že z těchto údajů je jednoznačně srozumitelné, že se žalobce podle pokutového bloku ze dne 5. 3. 2014 v 11:10 v ulici Kbelská před křižovatkou s ulicí Listova dopustil přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu, neboť jako řidič automobilu registrační značky X při přejíždění z jednoho jízdního pruhu do druhého ohrozil a omezil řidiče jedoucího v jízdním pruhu, do kterého přejížděl. Popis skutku („§ 12/5 z. č. 361/2000 Sb. ŘIDIČ PŘI PŘEJÍŽDĚNÍ Z LEVÉHO JÍZDNÍHO PRUHU DO PRAVÉHO JÍZDNÍHO PRUHU OHROZIL A OMEZIL ŘIDIČE JEDOUcíHO V PRAVÉM JÍZD. PRUHU“) nepochybně specifikuje, že podle pokutového bloku žalobce svým jednáním porušil § 12 odst. 5 zákona o silničním provozu, podle kterého smí řidič přejíždět z jednoho jízdního pruhu do druhého jen tehdy, neohrozí-li a neomezí-li řidiče jedoucího v jízdním pruhu, do kterého přejíždí; přitom musí dávat znamení o změně směru. Právní kvalifikace ve formátu „§ 125c/1k zák. č. 361/2000 Sb.“ je srozumitelná a nevyvolává ve svém kontextu žádné pochyby o tom, jakého přestupku se žalobce dle pokutového bloku dopustil. Nechybí ani uvedení místa, kde došlo ke spáchání přestupku. Žalobce jakožto přestupce je též dostatečně identifikován, mj. číslem jeho občanského průkazu, na pokutovém bloku je jeho podpis. Pokutový blok tak byl nepochybně adresován jemu. Oprávněná osoba je na pokutovém bloku označena jménem a služebním číslem a je podepsána, je tedy taktéž identifikovatelná. Rovněž je na pokutovém bloku uvedeno, že byl vypsán v Praze dne 5. 3. 2014, z čehož jednoznačně plyne místo a datum vyhotovení pokutového bloku. Soud proto konstatuje, že i tento pokutový blok je způsobilým podkladem pro záznam bodů do bodového hodnocení řidiče.
28. Konečně pokutový blok ze dne 8. 3. 2014 (související s oznámením ze dne 10. 3. 2014) obsahuje osobní údaje žalobce (jméno, příjmení, rodné číslo, adresu místa pobytu, číslo

občanského průkazu), přestupek je popsán takto: „§ 125c/1F3 zák. č. 361/200 Sb.“, přestupkové jednání je specifikováno takto: „8. 3. 2014, 19:52 MOST – SIL. 1/13 (ČES. ZLATNÍKY), FORD FOCUS – BÍLÁ X § 18/3 z. č. 361/2000 Sb. R 90/134/130“. Blok dále obsahuje údaj o pokutě ve výši 1 000 Kč, označení oprávněné úřední osoby, datum a místo vypsání bloku a podpis přestupce.

29. Soud konstatuje, že z těchto údajů je jednoznačně srozumitelné, že se žalobce podle pokutového bloku ze dne 8. 3. 2014 na silnici I. třídy číslo 13 poblíž Českých Zlatníků dopustil přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 3 zákona o silničním provozu, neboť jako řidič bílého automobilu značky Ford, registrační značky X překročil nejvyšší dovolenou rychlost mimo obec o 30 km/h (po odečtení odchylky měření). Popis skutku („§ 18/3 z. č. 361/2000 Sb. R 90/134/130“) nezavdává pochyb o tom, že podle pokutového bloku žalobce svým jednáním porušil § 18 odst. 3 zákona o silničním provozu, podle kterého smí jet řidič mimo obec rychlostí nejvýše 90 km/h. Právní kvalifikace ve formátu „§ 125c/1F4 zák. č. 361/2000 Sb.“ je srozumitelná a nevyvolává ve svém kontextu žádné pochyby o tom, jakého přestupku se žalobce dle pokutového bloku dopustil. Nechybí ani uvedení místa, kde došlo ke spáchání přestupku. Žalobce jakožto přestupce je též dostatečně identifikován, mj. číslem jeho občanského průkazu, na pokutovém bloku je jeho podpis. Pokutový blok tak byl nepochybně adresován jemu. Oprávněná osoba je na pokutovém bloku označena razítkem se služebním číslem a je podepsána, je tedy taktéž identifikovatelná. Rovněž je na pokutovém bloku uvedeno, že byl vypsán v Mostě dne 8. 3. 2014, z čehož jednoznačně plyne místo a datum vyhotovení pokutového bloku. Soud proto konstatuje, že také tento pokutový blok je způsobilým podkladem pro záznam bodů do bodového hodnocení řidiče.
30. Námitku žalobce, že v pokutových blocích chybí údaje o zavinění žalobce, soud shledal nedůvodnou. K tomu je nutno odkázat především na rozsudek NSS ze dne 6. 6. 2013, č. j. 9 As 125/2012-33, v němž bylo konstatováno, že „[s]tvrzením převzetí pokutového bloku obviněný z přestupku souhlasí s vyřízením věci v blokovém řízení. Podpis obviněného na pokutovém bloku potvrzuje jeho zavinění za přestupek a dále i veškeré zde uvedené skutečnosti, tj. zejména, že přestupek byl spolehlivě zjištěn, odpovídá zde uvedenému popisu“. Absence uvedení formy zavinění sama o sobě nemůže způsobit nezákonnost pokutového bloku, když s ohledem na znění zákona postačuje spáchání přestupku alespoň z nedbalosti, nestanoví-li zákon jinak (srov. § 3 zákona o přestupcích, účinného v době spáchání přestupků). Zákon o silničním provozu přitom ohledně přestupků spáchaných žalobcem jinak nestanoví, resp. nestanovil. Údaj o formě zavinění ani za doby účinnosti zákona o přestupcích (tj. do 30. 6. 2017), ve které se žalobce dopustil všech tří přestupků řešených v blokovém řízení, nebyl povinnou náležitostí pokutového bloku (viz odst. 18 tohoto rozsudku). Forma zavinění neměla vliv na počet zaznamenaných bodů.
31. S ohledem na výše uvedené dospěl soud k závěru, že žalobní body vztahující se k formálním a obsahovým náležitostem pokutových bloků nejsou důvodné.
32. Soud snad pouze pro úplnost dodává, že příkazem, který byl rovněž podkladem pro záznam bodů v registru řidičů, se blíže nezabýval, neboť žalobce způsobilost této listiny být podkladem pro záznam bodů v evidenční kartě řidiče v žalobě nenamítal.

33. Pokud jde o námitku týkající se legitimního očekávání, soud nejprve konstatuje, že z několika předložených správních rozhodnutí nelze vysledovat ustálenou správní praxi, která by žalobci zakládala legitimní očekávání, že bude rozhodnuto v jeho prospěch (srov. rozsudek NSS ze dne 31. 7. 2020, č. j. 5 As 20/2019-42, odst. 21–22). Soudu ostatně ani není zřejmé, jaké konkrétní očekávání žalobce v tomto směru měl mít. V žalobě odkazuje na několik správních rozhodnutí s tím, že se v nich správní orgány zabývaly způsobilostí jednotlivých rozhodnutí k záznamu bodů. To je ale přesně to, co činily správní orgány i v tomto řízení.
34. Neobstojí rovněž žalobcův nesouhlas se závěrem žalovaného, že podpisem pokutových bloků přestupce aproboval jejich správnost a dal souhlas s projednáním v blokovém řízení. Žalobce v tomto postupu spatřuje snahu správních orgánů přenést odpovědnost za zákonnost a správnost pokutového bloku na něj. S tímto názorem se soud neztotožňuje a opakuje, že vydání rozhodnutí v blokovém řízení je podmíněno právě souhlasem přestupce s právní kvalifikací přestupku a jeho ochotou zaplatit pokutu. Svým podpisem tak žalobce vlastně správnost pokutového bloku schvaluje. Podpis pokutového bloku rozhodně není formalitou, neboť teprve okamžikem podpisu je vydáno rozhodnutí (srov. rozsudek NSS ze dne 29. 12. 2010, č. j. 8 As 68/2010-81). Přestupce svým podpisem vyjadřuje souhlas s tím, že se přestupek stal tak, jak je popsán, a že je správně právně kvalifikován. Pokud má přestupce za to, že údaje na předmětném pokutovém bloku nejsou správné (např. se přestupek vůbec nestal nebo se odehrál jinak, je nesprávně kvalifikován atd.), není jeho povinností pokutový blok podepsat. V případě absence podpisu nedojde k vydání rozhodnutí v blokovém řízení a věc bude řešena ve standardním přestupkovém řízení. Podepsal-li však žalobce pokutový blok, přestože měl za to, že údaje v něm nejsou správné, nemůže jeho později komunikovaná výhrada zapříčinit nezpůsobilost pokutového bloku k zápisu bodů do bodového hodnocení řidiče.

Závěr a náklady řízení

35. Soud uzavírá, že žalobní body neshledal důvodnými ani nezjistil žádnou vadu, ke které by byl povinen přihlédnout i bez námitek. Žalobu proto jako nedůvodnou zamítl (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).
36. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť nebyl procesně úspěšný. Procesně úspěšnému žalovanému soud náhradu nákladů řízení nepřiznal, neboť mu v řízení žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly. Žalovaný sice obecně vznesl požadavek na to, aby mu soud náhradu přiznal, avšak netvrdil, že by mu vznikly konkrétní mimořádné náklady překračující jeho běžnou úřední činnost. Její standardní součástí je též hájení vlastních rozhodnutí v řízení před správními soudy, přičemž dle ustálené judikatury NSS se náklady na tuto činnost až na výjimky nepřiznávají (viz usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 31. 3. 2015, č. j. 7 Afs 11/2014-4, či rozsudek NSS ze dne 16. 7. 2021, č. j. 2 As 264/2019-38, odst. 34).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 19. dubna 2022

JUDr. Věra Šimůnková, v. r.
předsedkyně senátu